

[**Hanne Reintoft.**]

muligt i en række fag at undersøge, om ikke eleverne selv med et ændret indhold i undervisningen vil kunne tilegne sig de nødvendige forudsætninger for beståelse af studentereksamen, og jeg synes absolut, det må med ind i eksperimentet.

Når man erindrer — og det er svært ikke at huske på det hele tiden, vi bliver i hvert fald gjort opmærksom på det daglig — hvad den ulyksalige bemærkning i betænkningen til styrelsesloven om studenternes repræsentation ved universitetet har ført til af berettiget utilfredshed, af debat og nu konfrontation, så bør det nok overvejes, om ikke bemærkningerne om elevrepræsentation i forsøgsråd og koordineringsorgan kræver en konkretisering i retning af, at elevernes repræsentationsform fastlægges af dem selv. Jeg vil meget gerne have undervisningsministeren til at udtale sig om sit syn herpå. Jeg tror ikke, tiden er inde til at jøkke mere i spinaten på det område med hensyn til elevdemokrati; det er gjort i tilstrækkelig omfang på Københavns universitet.

Byggeprogrammet lyder vel så tiltalende, at mange lærere, ikke mindst de, der i dag sidder på skoler, hvor ombygningen er skudt ud i uvis fremtid, nok kan blive lidt misundelige. Men det må være rigtigt at fremhæve, at værdien af forsøgsgymnasiets virksomhed vil stå og falde med, om det beregnede elevantal fastholdes og bevillingerne til anlæg og drift ikke om kort tid beskæres igen under henvisning til en økonomisk krisesituation. Er der hold i det gode budget, i de gode byggeplaner, eller er det også noget, der skal skæres ned på, inden man overhovedet er kommet i gang?

Det må også være en forudsætning, at intet forsøg, der bliver godkendt af forsøgsrådet, hindres af økonomiske årsager i at komme i gang eventuelt med de samme undskyldninger, f. eks. at det ville bringe de samlede driftsudgifter op over det planlagte. Forsøgsrådet må have frie hænder til at sætte forsøgene i værk, bevillingsrammen må være åben opad. Mener ministeren, den kan blive det? Ellers tror jeg, at mange af de rigtige tanker, der ligger i lovforslaget, falder til jorden.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):
Jeg vil gerne begynde med at takke for

tilslutningen til lovforslaget og til tanken om at få etableret et forsøgsgymnasium og vil med det samme erklære mig villig til at drøfte de mange problemer, som er nævnt af de ærede ordførere i dag, under udvalgsarbejdet.

Der er fra flere sider gjort bemærkninger om placeringen af statsforsøgsgymnasiet i Herlev. Jeg skal om det sige to ting, som for os har været de afgørende. Den første er, at et forsøgsgymnasium må placeres et sted, hvor elever, der ønsker gymnasieundervisning, har mulighed for uden store vanskeligheder at vælge et traditionelt gymnasium, hvis ikke de eller deres forældre ønsker, at de skal gå på forsøgsgymnasiet. Det er et vigtigt hensyn. Det andet, som har spillet afgørende ind, var, at dette forsøgsgymnasium med den tid, projektering, opførelse osv. vil tage, vil kunne være færdigt om 4 år; for at kunne få det i gang så hurtigt, som det nu er gør ligt ud fra de projekteringshensyn, som skal tages, måtte det indpasses i såvel budgetrammer som planlægning af udbygningen af gymnasier, hvor der måtte være behov for det, og dér passede netop placeringen af et gymnasium i Herlev til igangsætning i 1974-75 udmærket.

Jeg har vist hermed svaret på det spørgsmål, som blev rejst af bl. a. fru Hanne Reintoft, om der er penge til dette gymnasium. Det er indregnet i budgetrammerne for de kommende år. Det gælder også driften af det efter de beregninger, som er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil gerne understrege det, som også flere ordførere har understreget, at der igennem de senere år har været gennemført en række forsøg inden for gymnasieskolen; den adgang til at gennemføre sådanne forsøg, der har været, vil naturligvis stadig væk være der.

Hr. Morten Lange og hr. Bernhard Baunsgaard fremhævede netop de meget væsentlige områder, hvor der har fundet forsøg sted også med eksamensformer; og disse forsøg har givet en række erfaringer. Det er lige så sikkert, at mange af de bestående gymnasier ikke har de muligheder for at gennemføre forsøg, som det nye forsøgsgymnasium vil få, af den enkle grund, at de er ikke indrettet til det og ikke har de hjælpemidler, som egentlig er nødvendige for at gå i gang med forsøg, også med forsøg med